

Til § 43.

Af retlige og praktiske grunde må der gøres visse undtagelser fra bestemmelserne i § 42 om, hvad der skal henregnes til A-indkomst. Hjemmel hertil indeholdes i § 43 og i § 44, stk. 1 og 2.

Ved bestemmelserne i § 43, stk. 1, fritages visse grupper af personer, selskaber, foreninger m. v. for at foretage indeholdelse i indtægter, der udbetales af de pågældende.

Fremmede magters herværende diplomatiske repræsentanter nyder exterritorialitetsret her i landet, ligesom der er indrømmet dem forskellige personlige privilegier, såsom fritagelse for indkomstskat, jfr. forslaget § 3, stk. 2, og for borgerlige ombud. Fremmede magters herværende udsendte konsulter nyder exterritorialitetsret, for så vidt angår deres embedsforretninger, og der er i reglen indrømmet dem personlige privilegier på samme måde som diplomatiske repræsentanter. Under hensyn hertil og af praktiske grunde er det i § 43, stk. 1, a), foreslået, at de nævnte personer undtages fra indeholdelsespligten. Når de foretager udbetalinger af den i § 42 omhandlede art til her i landet skattepligtige personer, vil udbetalingerne derfor blive B-indkomst for modtagerne, således at foreløbig skat vil være at svare efter de for B-indkomst gældende regler, jfr. §§ 49 og 50.

Indeholdelsesordningen er naturligvis kun tænkt gennemført for så vidt angår udbetalinger fra her i landet hjemmehørende arbejdsgivere m. v., og bestemmelsen i § 43, stk. 1, b) går ud på at foretage den nærmere afgrænsning af, hvilke arbejdsgivere m. v. der i denne relation skal anses for hjemmehørende her i landet, og hvilke der skal anses for hjemmehørende i udlandet. Bl. a. for at få en så klar afgrænsning som muligt er det foreslået at lade afgørelsen bero på, om den pågældende har hjemting her i landet eller ej. For at lægge dette kriterium til grund taler også, at når en person eller forening m. v. har hjemting her i landet, vil civile retssager vedrørende indeholdelsesspørgsmål kunne anlægges her i landet mod den pågældende. Hjemting her i landet har navnlig personer, der har bopæl her i landet, jfr. retsplejelovens § 235, og foreninger og selskaber, hvis hoved-forretningslokale er beliggende her i landet, jfr. retsplejelovens § 238 og fimalov nr. 23 af 1. marts 1889 § 34. Aktieselskaber har hjemting her i landet, når selskabets hovedkontor eller, for udenlandske aktieselskabers vedkommende, den pågældende forretningsafdelings kontor, findes her i landet, jfr. aktieselskabslovens § 84. Med disse bestemmelser må sammenholdes bestemmelsen i forslaget § 45, stk. 3, der går ud på, at hvis en person eller en forening, et selskab

el. lign., der ikke har hjemting her i landet, foretager udbetaling af indkomster, der er omfattet af § 42, gennem en dertil befuldmægtiget, der har hjemting her i landet, er den befuldmægtigede pligtig at foretage indeholdelse; denne bestemmelse er for så vidt en undtagelse fra bestemmelsen i § 43, stk. 1 b).

I private husholdninger og landbrugsvirksomheder forekommer ikke sjældent lønnet medhjælp af rent lejlighedsvis karakter; den pågældende husmoder eller landbruger vil ofte ikke i øvrigt have lønnet medhjælp, som medfører indeholdelsespligt, og det forekommer noget omstændeligt og besværligt, om det rent lejlighedsvis medhjælpsforhold skulle medføre pligt til indeholdelse af skat og afregning heraf over for det offentlige. Bestemmelsen i § 43, stk. 2, tilsigter at holde sådanne mindre, lejlighedsvis lønindtægter i privat husholdning og i landbrugsvirksomhed uden for indeholdelsesordningen. Man har dog af praktiske grunde ment ikke at burde afgrænse bestemmelsen efter, om arbejdsforholdet i det enkelte tilfælde kan karakteriseres som „lejlighedsvist“ eller ej, men har i stedet valgt en ren beløbsafgrænsning, således at de omhandlede indtægter undtages fra indeholdelsesordningen, når det fra samme arbejdsgiver inden for en uge i alt ydede vederlag ikke overstiger 20 kr. Når beløbsgrænsen er foreslået fastsat så forholdsvis lavt som til 20 kr., skyldes det, at regelmæssige arbejdsforhold af ikke helt ubetydeligt omfang ellers ville blive omfattet af fritagelsesreglen, hvilket er fundet betænkeligt.

Det vil for praktiseringen af bestemmelsen i § 43, stk. 2, være uden betydning, hvorledes lønudbetalingen foregår, altså om aflønningen sker månedsvis, ugevis, for en enkelt dag, som et akkordbeløb eller på anden måde; det afgørende er alene, om indtægten vedrørende arbejdet for en sammenhængende periode på 7 dage overstiger 20 kr. eller ej. Må det i det enkelte tilfælde påregnes, at vederlaget vil komme til at overstige 20 kr., skal der på sædvanlig måde indeholdes; viser det sig så, at vederlaget ikke overstiger 20 kr., tilbagebetales det indeholdte beløb, der i reglen ikke vil være afregnet over for det offentlige, jfr. § 56, til lønmodtageren. Har det ikke kunnet påregnes, at vederlaget ville komme til at overstige 20 kr., skal der, når dette måtte vise sig alligevel at blive tilfældet, ske indeholdelse i hele vederlaget, hvilket må påregnes som regel at kunne nås, inden der i henhold til § 56 skal ske afregning over for det offentlige. Er lønmodtageren beskæftiget såvel i arbejdsgiverens erhvervsvirksomhed som i hans private husholdning, skal der ske indeholdelse i hele vederlaget, selv om den